

Ue aasta laul.

Wisi! Kes Jummalat ni laseb tehha.

Sel uel aastal: „aita Jummal!“
Nüüd hüab jälle keik mailm;
Kas olgo tark ehk olgo rummal:
So peale lodab igga film;
Mis ilmad, aead sinna tood,
Kui mullast meile toido lood.

Siis wotta meile Jäsa's jäda,
Mi kuida isse armust tead,
Ja siggitawad ilmad seada,
Et sinno armust same head:
Head süddamed, kes tännawad
Sind tundes keik, kes ellawad.

Kül aasta aastalt ilma päwad
Siin lähwad lendes eddasi,
Ja järrestiko wannaks jäwad,
Ei tulle ial taggasi:

Keik need, kes lakkid ärra meist —
Seal näme jälle teine teist.

Kes ellawad ja ello sawad,
Neid hoia, Jummal, patto eest,
Et keik so tahtmist möda tewad,
Ja kisso wälja hädä seest,
Kes wangipõlwes, filmawees
Ehk tõrwewodis wallo sees.

Keik lessed naesed, waesed lapsed,
So armo holeks wotta siis,
Se neile lahti armo-uffsed,
Ja waggaks jägo nende wiis;
So heldus saatko ellad kääb,
Kes neile hädas tewad hääb.

Dh kauta keik kurjad meled
Siit omma ristirahwa seast,
Keik petjad, wargad, walle-keled,
Et ellaksime rahhus heast:
Kül ilma ello kergeks lääks,
Kui meie südda waggaks saaks!

C. W. Fr.